

Entrevista amb la Carme Dalmau, infermera i pintora

“El fet de pintar no és solament l'acte de posar els colors damunt d'una tela”.

Carme Dalmau

de Bat a Bat

Director

Camil Escànez

Redactora en Cap

Gemma Carbonell

Consell de Redacció

Carme Barbany

M. Dolors Dalmau

Consol Fusté

Coral Gómez

Olga Gómez

Marina Molins

Patricia Prieto

Gemma Tintó

Col·laboradors

Servei d'Anestesiologia i Reanimació

Maria Antònia Farrés

Francesc Felipe

Lali Guix

Imma Pernia

Ester Portell

Teresa Riera

Dr. Joaquim Rigau

Maria Vila

Assessoria i Assistència

Redaccional

Josep Díaz

Disseny

Simó Calvo

La Maria Carme Dalmau treballa al Laboratori des de fa vint anys.

Parlarem d'ella, però no de la seva feina com a infermera, sinó d'un altre vessant que té amagat i que potser molts de vosaltres desconeu.

Des de petita va ser molt aficionada al dibuix i a la pintura, però la seva vida professional la va apartar per un temps d'aquesta vocació innata, tot i que tothom reconeixia que gaudia de molt bona mà. Més endavant, compaginant treball i estudi, es va llicenciar a la Facultat de Belles Arts, la qual cosa li va permetre ampliar els seus coneixements en aquest camp. D'aleshores ençà la seva inquietud va anar creixent, i ara la podem trobar més d'una tarda al taller de la Glòria Muñoz o en el seu petit estudi, on perfecciona i augmenta la seva obra pictòrica.

La pintura, per a tu, és més que un hobby?

Des de ja fa anys ha deixat de ser una distracció. Encara que només hi dedico una part del temps, sento que el meu vincle amb la pintura serà per tota la vida.

Què és per a tu, doncs, la pintura i el fet de pintar?

Per a mi el fet de pintar no és solament l'acte de posar els colors damunt d'una tela. És tot un procés en el qual queden implicats tant els sentiments com els pensaments. Al cap i a la fi, és una filosofia. L'excusa per expressar-ho, en el meu cas, tant pot ser un paisatge com un interior o una figura. Per tant, el quadre no és *allò* que es pinta, sinó *com* es pinta i *què* és el que transmet.

El pitjor del cas és que no sempre el pintor obté el que pretén. Què més voldríem que el quadre parlés sempre per si mateix?; o sigui, que per la vista passés directament al cor...!

Com són els teus quadres? Hi predomina el dibuix o el color?

Veig a través del color. Quan pinto tinc en compte el color de cada part en relació amb el tot. El límit del dibuix no m'interessa.

Diferencio les formes mitjançant el contrast de colors, tot creant diàlegs entre ells, formant tensions o harmonies. No busco la precisió del dibuix, sinó l'expressió dels colors.

Darrerament la Carme ha exposat a la Galeria 4B de la nostra ciutat i a la Galeria Susany de Vic, i la seva obra ha

estat ressaltada pels mitjans de comunicació.

Com definiries la teva primera exposició?

Inoblidable, amb sentiments contraposats. D'una banda vaig sentir una enorme responsabilitat davant el compromís que havia iniciat. De l'altra, una gran satisfacció, pel reconeixement que em van demostrar, tant la galeria com el comprador del meu primer quadre.

M. Dolors Dalmau

de B!!! guàrdia

Premiada una comunicació del Servei d'Anestesiologia i Reanimació

En les IV Jornades d'Anestesiologia als hospitals comarcals 1995, celebrades a Mataró els dies 24 i 25 de novembre, es van atorgar dos premis a les millors comunicacions. Un

dels treballs premiats, "Analgesia peridural i instrumentació obstètrica. Estudi retrospectiu", va ser presentat pel nostre Servei d'Anestesiologia i Reanimació.

Els autors d'aquest treball són els Drs. E. Sarmiento, C. Cuevas, A. Guerri, J.J. Arén i la Dra. N. Isach.

Felicitats.